

Preken 14. mai 2017

5. s i påsketiden. Gratisuka

Kapellan Elisabeth Lund

Prekentekest: Joh. 15, 1-8

Det er på tide at vi snakker litt om blomstene og biene.

Det foregår altså sånn at biene flyr rundt og leter etter fine blomster, og så setter de seg ned på en blomst der de finner det de er ute etter.

De holder liksom bare jevnt og trutt på med det de er opptatt av.

Men samtidig skjer det noe veldig viktig for oss alle sammen, når biene gjør det de er skapt til å gjøre.

Egentlig finner biene seg mat og nektar til å lage honning av, og mens de gjør det tar de med seg pollen fra blomst til blomst.

Biene bare gjør det de liker å gjøre, og så blir det befruktning.

Sånn er det med blomstene og biene.

Biene sørger for at trær og planter bærer frukt. Så for at vi skal kunne få mat og leve, er vi avhengige av noe så smått som bier.

I dag har vi hørt selveste sognepresten lese fra Bibelen om noe Jesus sier om å bære frukt.

Og han, altså Jesus, snakker om et tre som bærer frukt.

Jesus sier at han er vintreet og vi er greinene.

Jesus drar mennesker sammen.

Han inviterer inn, og alle som vil være sammen med Jesus er en del av treet.

Selv om vi lever forskjellige steder over hele verden, så er vi et tre i Jesus.

Og så sier Jesus at for at greinene skal bære frukt må de bli på treet.

Man trenger ikke være gartner for å skjønne det.

Men hva det betyr er verre.

Jeg husker det var en konfirmant en gang som lurte på hvorfor Jesus egentlig ville at vi skulle gå rundt og bære på all denne frukten. Fruktfat etter fruktfat. Det høres jo litt unødvendig ut, men det å bære frukt er altså et bilde på at det skal komme noe godt fra oss. At vi er gode mot andre og lever ut Guds kjærlighet i praksis.

Vi skal hjelpe hverandre.

Jeg hørte en som sa at han hadde lagt merke til at bokhandlere har mange hyllemeter med selvhjelpsbøker, om hvordan vi kan lage et bedre liv for oss selv på alle mulige måter. Men han hadde ikke funnet en eneste bok om hvordan vi kan hjelpe andre.

Vi har egentlig ganske lett for å ville klare oss sjøl. Det er ikke så lett å ta imot noe fra andre. Og kanskje føler vi at vi ikke har så mye tid alltid til å hjelpe andre heller.

Men egentlig er vi veldig avhengige av hverandre. Tenk om vi kunne tørre å vise det litt oftere.

Denne uka, da alt er gratis, har mange tatt imot mye her på Fjellhamar.

Og mange har gitt mye.

Og jeg har tro på at det fører oss nærmere hverandre. Det hjelper oss å se hverandre. Det gjør oss åpnere. Jeg har tro på at det lille hver og en av oss gjør, kan få stor betydning til sammen.

Biene er veldig små. Og de flyr rundt og gjør nesten helt usynlige ting. Men det de gjør får utrolig store konsekvenser. De er med på å holde oss alle i live.

Det skal ikke alltid så mye til for at dagen eller livet skal bli litt bedre for et annet menneske. Noen ganger kan det være som med biene, at vi bare gjør det

som er naturlig for oss, og så er vi med å bidra til noe som har mye større betydning enn det vi kan tenke oss.

Jeg blir i grunn veldig glad bare noen smiler til meg jeg. Så enkel er jeg. Og noen dager kan et smil bety mer enn andre dager. Et smil er med på å åpne veien mellom deg og meg. Det er med på å bekrefte at vi er sett og at vi har verdi.

Jeg har en drøm om at kirka her på Fjellhamar kan være et sted der folk tør å komme inn, der vi kan tørre å åpne oss litt. Der vi kan være trygge på at vi blir møtt av noen som vil oss vel. Noen som smiler til oss og tar oss imot. Jeg tror mange vil si at det er sånn allerede, men jeg har en drøm om at flere skal få oppleve kirka sånn.

Og jeg har en drøm om at flere skal få se på kirka som et hjem.

At kirka er et sted vi kan være oss sjøl, med livet vårt sånn det er. Der vi kan få møte Jesus, finne nåde og hente krefter og påfyll til hverdagene. Og jeg har en drøm om at vi som har vært her, går ut og sprer det videre.

Det er noe fint med det bildet Jesus bruker om vintreet og greinene. Det sier noe om at for å bære frukt, trenger vi som er greiner bare å være på treet. Når vi er hos Jesus, og tar imot fra ham, kommer det frukt når det skal. Og vi vet jo at ingen trær bærer frukt hele tida. De trenger hvileperioder også. Perioder der frukten får vokse og modnes.

I bibelteksten vi hørte sier Jesus mange ganger at vi skal bli i ham. Vår oppgave er å være greiner på treet. Å bli på treet.

Men det er ikke det samme som passivitet. Det handler om å være koblet til ham som gir oss næring.

Jesus drar mennesker sammen, og han lærer oss å elske.

Og det å elske er et valg. Kjærlighet er å bestemme seg for hvordan vi vil være mot andre mennesker.

Men Jesus sier: Bli i meg! Han vil ikke at vi skal rive oss løs og holde på for oss selv. Han vil vi skal være en grein på treet der vi kan hente kraft og der vi kan finne hvile. Vi er bare greiner, men sammen er vi et tre. I Jesus er vi et tre som strekker seg over hele verden og bærer frukt til forskjellige tider på forskjellige steder.

I år har pave Frans holdt en TED Talk. Hvis noen ikke vet hva det er, får dere gå inn på ted.com. Der er det mange taler om viktige ting.

Pave Frans sier blant annet noe om hvor verdifulle vi alle er i Guds øyne. Og et eneste menneske er nok for å gi håp i verden. Og det mennesket kan være deg. Og en annen deg. Det kan være vi.

Men håpet skapes allerede med bare deg. Og når vi er flere, starter en revolusjon.

En ømhetens revolusjon, som begynner i hjertet og går videre til øynene, ørene og hendene.

Jesus drar mennesker sammen, og han lærer oss å elske.

Etterpå skal vi feire nattverd sammen.

Nattverden som forener oss som grenene på vintreet.

Der tar vi imot Jesus. Det høres sprøtt ut at når vi tar imot en liten kjeks og dypper den i vin, så tar vi imot han som elsker oss så høyt at han døde for oss. Som elsker deg så høyt.

Men hvis vi velger å tro at det er sant, blir vi møtt av nåde. Nåde som betyr gratis.

Vi får tilgivelse og en ny start, kraft og liv.

Vi går fram og viser at vi er avhengige av Jesus og av hverandre. Vi er sårbare mennesker og samtidig bærer vi på en stor styrke. Kjærligheten som er sterkere enn døden.

Amen